

[Axel Sneum.]

at man senere eksperimenterede med nogle Forsøg og Iagttagelser ved Ringkøbing, men den egentlige Opgave lod man ligge. Dette maa ikke gentage sig ved Limfjorden, hvis det foreliggende Lovforslag bliver gennemført.

Rasmussen (Gylling): Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn Havn og Thyborøn Kanal — saadan lyder i al Beskedenhed det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat. Bag denne beskedne Titel foreligger der en næsten gigantisk Opgave. Foreløbig drejer det sig om 92 Mill. Kr., og det kan siges, at det ikke bliver derved, for der er mange Ting endnu, som der senere skal tages Stilling til, og som ogsaa vil koste Staten betydelige Beløb. Alligevel mener jeg, at den højtærede Minister har gjort Ret i at fremsætte Lovforslaget, og naar Lovforslagets Indhold i det store og hele tiltaler mig, er det, fordi Befolkningen i disse Egne nu igennem en Række Aar har gaaet i Uvished og Usikkerhed med Hensyn til, hvorledes det Spørgsmaal vilde blive ordnet.

Det er ikke for meget sagt, at det griber meget stærkt ind i en Række Forhold oppe paa disse Egne: Handel, Fiskeri, Søfart og Landbrugsinteresser. Fra de forskellige Kredse afventer man med Interesse, hvorledes dette Forslag vil blive fremmet her fra Rigsdagens Side. Nu har man oplevet, at Sagen i en Række Aar har været stillet i Bero, fordi der under Besættelsen ikke har været Mulighed for at løse denne Opgave. Man har ogsaa hørt Betragtninger fremsat, gaaende ud paa, at der egentlig ikke var sket noget slemt ødelæggende, selv om man ikke har kunnet bøde paa noget deroppe. Men hermed kan man ikke slaa sig til Ro; det er sikkert afgørende nødvendigt, at man faar en Sikring over for Vesterhavets stadige Angreb paa vor Kyst og ogsaa faar foretaget noget med Hensyn til Forholdene i Limfjorden.

Hvis det kun var et Pengespørgsmaal, saa kunde man i den Periode, vi nu lever i, hvor man ikke tager saa store Hensyn til 100 Millioner fra eller til, tage denne Opgave op til Løsning. Men det er desværre ikke gjort dermed, der er meget forskelligartede Opfattelser blandt Beboerne deroppe om, hvad Vilkaarene vil blive, hvis Forslaget her gennemføres. Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti (Aksel Larsen) udtalte, at for mange af de Talere, der havde Ordet, var det Vælger-

interesser, der skulde plejes. Ja, om saa var! Jeg er naturligvis klar over, at det ærede Medlem selv aldrig tager Hensyn til Vælgerinteresser, aldrig tager Hensyn til, om det gavner ham selv. Men det er dog vor Pligt i et saa vigtigt Spørgsmaal som dette at tage Hensyn til de Mennesker, vi repræsenterer.

Jeg vil haabe, at der i denne Sag maa blive delt Sol og Vind lige, eller jeg skal maaske hellere sige Hav og Land lige, saaledes at Befolkningen deroppe kan fortsætte de Virksomheder, de nu er i Gang med. Jeg er klar over, at for Byernes Vedkommende i den vestlige Del er det af afgørende Betydning, at de fremdeles kan fremme deres Erhverv gennem Sejlads og Trafik; det spiller en afgørende Rolle for disse Byer og ogsaa for Befolkningen i disse Byers Opland. Derfor maa det være muligt at opretholde Sejladsen. Jeg tror, at det af den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsettelsen er klart, at det vil være muligt, ogsaa hvis dette Forslag gennemføres, at fortsætte med en Besejling, saaledes at Byerne fremdeles kan betjenes naturligt og rimeligt.

Jeg mener ogsaa, at Forslaget kan siges at være nogenlunde tilfredsstillende, naar man ser paa det ud fra Landbrugets Interesser. Det kan være, at ikke alt i denne Henseende er gjort med dette Lovforslags Vedtagelse, men hvad yderligere behøves til Sikring for Landbrugets Interesser, kan ske ved Digebygning langs med Limfjordens Bredder. Det er beklageligt at se de Ødelæggelser, der er sket i en Række Aar derved, at frugtbare Egne nu er gjort næsten værdiløse, og det kan jo hverken være Rigsdagen eller nogen ligegyldigt, om disse Ødelæggelser fortsættes. Derfor er det rimeligt, at ogsaa Lodsejerne faar nogenlunde Sikkerhed for, at de med Tryghed kan fortsætte deres Arbejde og afholde Udgifter paa disse Arealer og ikke risikerer at faa dem ødelagt pludselig ved en eller anden Oversvømmelse. Jeg er glad for, at man paa dette Omraade anerkender Landbrugets Interesser i disse Egne, og jeg tror ogsaa, at dette Forslag i alt Fald for en væsentlig Del er i Stand til at løse dette Spørgsmaal.

Noget vanskeligere stiller det sig afgjort for Fiskernes Vedkommende. Jeg er ikke kyndig nok til at kunne udtale mig om, hvorvidt Fiskebestanden i Limfjorden vil tage stor Skade, naar disse Ændringer bliver gennemført; det er muligt, at der vil ske noget i den Retning, men paa den anden Side kan da heller ikke Fiskerne regne med,